

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

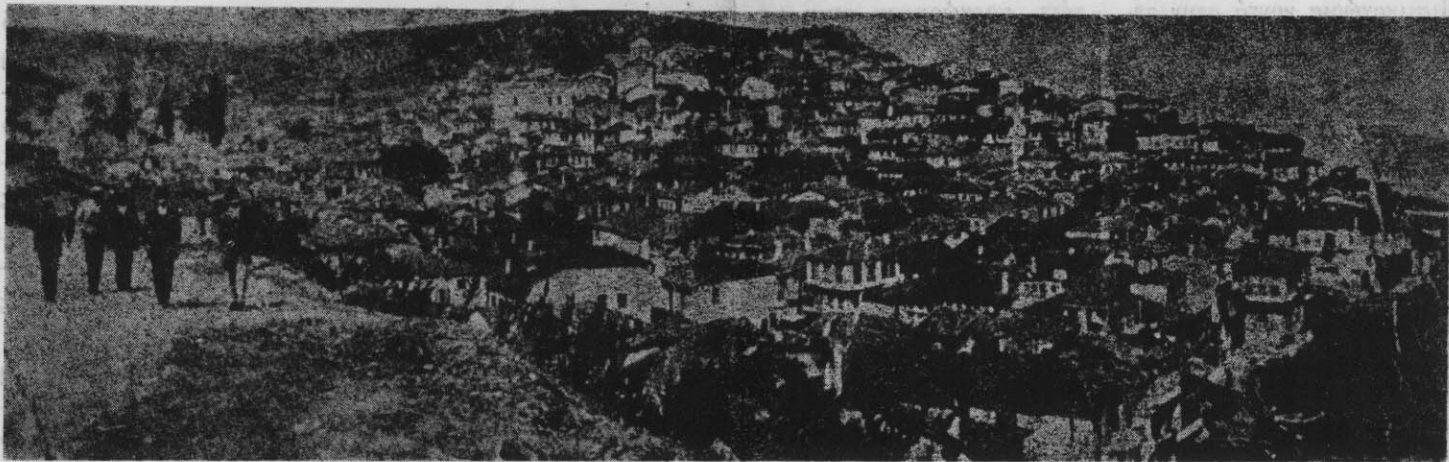
Αριθ. φύλλου 68

ΜΑΪΟΣ 1989

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κερνηών 21
Θεσσαλονίκη
Τηλέφ. 236.206
Κ.Α. 546 24 Θεσσαλονίκη

Εκτύπωση:
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ —
FOTO OFFSET
«Η ΔΩΔΩΝΗ»
Γρηγ. Λαμπράκη 195
(Πρώην Κονίτσης)
☎ 920.610 & 925.159
Θεσσαλονίκη

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΘΕ ΔΙΜΗΝΟ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Υπεύθυνοι:
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Υπεύθυνος Σύνταξης:
ΚΑΛΕΜΚΕΡΗΣ ΧΡ.

Εμβάσματα
και δημοσιεύσεις
στον κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κορνηών 21, Θεσσαλονίκη

Παρουσίαση του συγγραφικού έργου του Τριγλιανού κ. ΘΑΝΑΣΗ ΠΙΣΤΙΚΙΔΗ

Στις 11 του Μάρτη ημέρα Σάββατο και ώρα 8 μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο του δήμου Αθηναίων σε μια πολύ ωραία εκδήλωση και σε κατάμεστη αίθουσα από λογοτέχνες και φίλους, έγινε η παρουσίαση των διβλίων και του εν γένει συγγραφικού έργου του Τριγλιανού συγγραφέα Θανάση Πιστικίδη.

Το έργο παρουσίασαν ο λογοτέχνης και ποιητής γιατρός κ. Μιχάλης Δελισάββας και ο συγγραφέας γιατρός ψυχολόγος κ. Δημήτρης Μπουσινάκης, μέλη της καλλιτεχνικής ομάδας «Το κίτταρο του Π. Ν.Α.» και διάβασε κείμενα από τα διβλία του Θανάση Πιστικίδη.

Τον συγγραφέα προλόγισε η γενική γραμματέας της Πανελληνίου Ένωσης Λογοτεχνών, υπό την αιγίδα της οποίας τελούσε η εκδήλωση, λυκειάρχης ιστορικός συγγρα-

φέας κυρία Αγγελική Παναφοροπούλου.

Ήταν μια πολύ όμορφη συγκέντρωση πνευματικών ανθρώπων και φίλων του συγγραφέα, καθώς και πολλών μελών της Π.Ε.Α. που στο τέλος της ομιλίας όλοι συνεχάρησαν θερμά τον συγγραφέα για το ωραίο έργο που χάρισε στον τόπο του και πλούτισε την ελληνική λογογραφική και διηγηματική λογοτεχνία.

Στο τέλος της παρουσίασης ο Θανάσης Πιστικίδης ευχαρίστησε τους παρουσιαστές, την Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών που οργάνωσε την εκδήλωση και το πολύ εκλεκτό και θερμό ακροατήριό του.

Το έργο του Θανάση Πιστικίδη καταχειροκροτήθηκε από τους παρευρισκομένους.

Δ. Σ.

Ο συγγραφέας Θανάσης Πιστικίδης στο δήμα ευχαριστεί τους παρουσιαστές του έργου του και το πολυάριθμο ακροατήριό του.

Ετήσιος αποκριάτικος χορός του παραρτήματος Ραφήνας

Στις 12 Μάρτη 1989 έγινε στο ξενοδοχείο «Αύρα» στη Ραφήνα ο ετήσιος αποκριάτικος χορός του Συλλόγου Τριγλιανών Ραφήνας.

Η συνενόηση είχε πρωτοφανή επιτυχία, κέφι, διασκέδαση μέχρι τις πρωινές ώρες και πλούσια δώρα στη λαχειοφόρο αγορά του Συλλόγου που προσφέρθηκαν από τις προσφορές των καταστηματάρχων Ραφήνας.

Τη βραδιά αυτή επιβραβεύθηκαν ύστερα από απόφαση του νέου διοικητικού συμβουλίου με αναμνηστική πλακέτα για τις πολύτιμες και μακρόχρονες προσφορές τους στο Σύλλογο ο κ. Παλπατζής Διογένης ως επίτιμος πρόεδρος

και ο κ. Γεώργιος Τσερόπουλος ως επίτιμος γραμματέας από τον πρόεδρο του Συλλόγου κ. Ανδρέα Κεχαγιόγλου.

Μαζί μας συνδιασκέδασαν οι εκπρόσωποι των τοπικών αρχών, ο κ. πρόεδρος της κοινότητας, ο διοικητής αστυν. τμήματος Ραφήνας, ο λιμενάρχης του λιμεναρχείου Ραφήνας, ο πρόεδρος του ποδοσφ. συλλόγου και άλλοι φορείς, με την αρχίστρα του Μ. Λαδόπουλου, αρχίζοντας πάντα με το «Τρίγλια πατριδα μου γλυκειά».

Το διοικητικό συμβούλιο Παραρτήματος Ραφήνας ευχαρίστησε όλους τους εμπόρους που προσέφεραν δώρα στον ετήσιο αποκριάτικο χορό μας.

Το Παράρτημα του Συλλόγου Ν. Τρίγλιας αποφάσισε να χτίσει Λαογραφικό Μουσείο, αίθουσα διαλέξεων και γραφείο στο οικόπεδο που μας παραχώρησε το κοινοτικό συμβούλιο Νέας Τρίγλιας. Παρακαλούμε τους πατριώτες που θέλουν να μας βοηθήσουν να στείλουν την βοήθειά τους στο Παράρτημα του Συλλόγου Τριγλιανών ή στον Σύλλογο Απανταχού Τριγλιανών ή στην κοινότητα Νέας Τρίγλιας για το Λαογραφικό Μουσείο. Σαν πρώτη δότη για την ανέγερση Λαογραφικού Μουσείου στην Νέα Τρίγλια ενισχυθήκαμε οικονομικά από το υπουργείο ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ — ΘΡΑΚΗΣ.

25η ΜΑΡΤΙΟΥ Εορτή της Χριστιανοσύνης και του Έθνους

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος όλοι οι κάτοικοι της κοινότητας Νέας Τρίγλιας πήραν μέρος στη σημαντικότερη εθνική μας επέτειο, η οποία αναφέρεται στην επανάσταση του 1821 και συμπίπτει με τη μεγαλύτερη εορτή της χριστιανοσύνης: τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου.

Από την παραμονή σηματοδοτήθηκαν τα δημόσια κτίρια, τα καταστήματα και τα σπίτια της κοινότητάς μας. Στα σχολεία έγιναν γιορτές με ποιήματα, τραγούδια και ομιλίες.

Πρωί - πρωί η φιλαρμονική μουσική της Νέας Τρίγλιας γύρισε όλους τους δρόμους της κοινότητάς μας και έπαιξε διάφορα εθνικά εμβατήρια, τα οποία σκόρπισαν σε όλους τους κατοίκους ρίγη συγκινήσεως.

Στις 10 π.μ. έγινε η δοξολογία στον ιερό ναό Παντοβασίλισσας και μετά επιμνημόσυνη δέηση στο ηρώο και κατάθεση στεφανιών παρουσία των αρχών, δασκάλων,

μαθητών και πλήθους κόσμου. Κατόπιν έγινε η καθιερωμένη παρέλαση των μαθητών των δύο νηπιαγωγείων, των δύο δημοτικών σχολείων, του γυμνασίου και του λυκείου. Την παρέλαση άνοιξε και έκλεισε η φιλαρμονική της Νέας Τρίγλιας. Οι μαθητές και οι μαθήτριες καταχειροκροτήθηκαν για την άφογη εμφάνισή τους και οι δάσκαλοί τους είναι άξιοι συγχαρητηρίων. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο πρόεδρος του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών με τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου.

Η όμορφη εορτή έκλεισε με μια μικρή δεξίωση σε κατάστημα της κοινότητάς μας εκ μέρους του προέδρου της κοινότητας Νέας Τρίγλιας κ. Κακούλη για τους προέδρους και τα μέλη του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών και του Παραρτήματος της Νέας Τρίγλιας.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΛΠΑΚΗΣ
Πρόεδρος Παρ)τος Ν. Τρίγλιας

Η καθημερινότητα

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ & ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ

Του ΑΝΑΣΤ. ΤΑΚΑ

Το κείμενο αυτό είναι συνέχεια του κειμένου με τον ίδιο τίτλο, της παρούσας στήλης του φύλλου αριθ. 66 των «ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ ΝΕΩΝ».

Κατά τον τρόπο επαφής σχολείου και οικογένειας, που υπήρξε η τελευταία παράγραφος του κειμένου της παρούσης στήλης, το σχολείο παρουσιάζει πολύ λίγο την εικόνα της τυπικής συνεργασίας. Γίνεται ο τόπος όπου ζουν μαζί οικογένειες και παιδαγωγοί. Κάθε γονιός προσφέρει πάντοτε τη συνδρομή του στο σχολείο, ανάλογα με τις δυνατότητές του. Έτσι το σχολείο γίνεται ένας τόπος γεμάτος ζωή, μια πραγματική σχολική κοινότητα.

Όταν το παιδί προσέρχεται στο σχολείο, φέρνει στη ψυχή του όλες τις επιδράσεις - ευμενείς και δυσμενείς που υπέστη κατά τα πρώτα πέντε ως έξι χρόνια της προσχολικής ζωής του στο σπίτι. Οι μεγαλύτεροι σύγχρονοι παιδαγωγοί και ψυχολόγοι συμφωνούν στη γνώμη, ότι, κατά τη διάρκεια των πέντε πρώτων παιδικών χρόνων, έχει αποτελειωθεί σε όλη του την πληρότητα ο χαρακτήρας του αναπτυσσόμενου ανθρώπου. Ότι, λοιπόν, έχει εγγραφεί στη συνείδηση του παιδιού οφείλει να το αντιμετωπίσει το σχολείο. Τι είναι άραγε αυτό; Καλό ή κακό; Ηθικό ή ηθικά απαράδεκτο;

Είναι σύμφωνο με την παιδαγωγική προσπάθεια του σχολείου ή αντίθετο προς αυτή; Όλα αυτά καθήκον έχει να τα διαλευκάνει το σχολείο και τότε μόνο θα το επιτύχει, όταν συνάψει σχέσεις συνεργασίας με την οικογένεια του μαθητή. Έτσι, ο σκοπέας δάσκαλος θα γνωρίζει σε ποια

γη, καλή και αγαθή ή όχι, γόνιμη ή άγονη, ρίχνει τον σπόρο της πραγματικής και της ηθικής μόρφωσης και θα στηρίξει τις ελπίδες της μικρής ή μεγάλης καρποφορίας πάνω σε ασφαλή δεδομένα. Εξάλλου το παιδί, στο σπίτι του, ανάμεσα στους οικείους του, είναι ειλικρινές στις σκέψεις του και αυθόρμητο στη συμπεριφορά του. Παρουσιάζει τον αληθινό και γνήσιο εαυτό του, χωρίς ψυμυθία υποκρισίας, χωρίς προγραμματισμένη, κατά ένα τρόπο, συμπεριφορά. Αυτό, όμως, δεν συμβαίνει στο σχολείο, όπου το βλέμμα του δασκάλου το συγκρατεί από παρεκτροπές ή άλλες αυθόρμητες εκδηλώσεις, οι οποίες, καλές ή κακές, θα έδιναν στο δάσκαλο τη δυνατότητα να γνωρίζει και να ταξινομήσει χαρακτηριστικά τα μέρη - τους μαθητές, τις μονάδες - που αποτελούν το ομαδικό έμφυλο υλικό, (την τάξη), πάνω στο οποίο ασκείται η καθημερινή μορφωτική του προσπάθεια. Είναι, δυστυχώς, τόσο πολυπληθείς οι τάξεις των ελληνικών δημοτικών σχολείων, ώστε χωρίς τη διαφορετιστική συνδρομή των γονέων κάθε μαθητή, να μη μπορεί ο δάσκαλος να μορφώσει ασφαλή, αντικειμενική και ακριβή γνώμη για τους μαθητές του. Έτσι, όμως, και κατανάγκη υποπεδώνει τους πάντες, απευθύνεται σε μια μάζα ανομοιογενή, τα άτομα - μέλη της οποίας είναι πολύ φυσικό να αντιδρούν διαφορετικά στους ερεθισμούς, που, με τη

(Συνέχεια στην 4η σελίδα)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών καλεί τα μέλη του την Κυριακή 28 Μαΐου και ώρα 11 π.μ. στα γραφεία της «Θρακικής Εστίας», Πλ. Ναυαρίνου 18, σε τακτική Γενική Συνέλευση, με θέματα:

1. Απολογισμός απερχομένου Δ.Σ.
2. Οικονομικός απολογισμός.
3. Εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής.
4. Εκλογές.

Η εγκατάσταση στη Ν. Τρίγλια

(Συνέχεια απ' το προηγούμενο)

Σ' όλη τη διάρκεια του '24 συνεχίστηκε η εγκατάσταση προσφύγων στα γειτονικά μοναστηριακά κτήματα και τουρκοχώρια. Στο Μετόχι της μονής Κωσταμονίτου από τα Πλάγια (σήμερα Νέα Πλάγια), στο Ρωσικό και Ζωγράφου από το εσωτερικό της Μ. Ασίας. Στα τουρκοχώρια: Καράτεπε από την Τένεδο (σήμερα Νέα Τένεδος), Βρωμόσυρτα απ' τα νησιά του Μαρμαρά (σήμερα 'Αγ. Παντελεήμονας), Καράκα απ' το εσωτερικό της Μ. Ασίας και την Αρτάκη (σήμερα Σήμαντρα). Και στο Σουφλάρι επειδή θεωρήθηκε ότι η έκταση της γης ήταν πολύ μεγάλη σε σχέση με τον αριθμό των Τριγλιανών

πρόσφύγων και ντόπιων (συνολικά 70 οικογένειες), στάλθηκαν πρόσφυγες από το Βελετλέρ, που ανήκε στην ομάδα τουρκόφωνων χωριών Πιστιχοχώρια κοντά στην περιφέρεια της Προύσας. Το φαινόμενο αυτό, της συμπληρωματικής εγκατάστασης προσφύγων με άλλο τόπο καταγωγής παρατηρήθηκε και σε πολλούς άλλους νεοσύστατους συνοικισμούς και με την ανάμειξη διαφόρων στοιχείων που επέφερε, συντέλεσε στην ευκολότερη αφομοίωση προσφυγικού και ντόπιου στοιχείου.

Στα 1925, στα πλαίσια της αγροτικής μεταρρύθμισης, που ως γνωστόν επιταχύνθηκε από τις άμεσες ανάγκες που έθεσε το προσφυγικό ρεύ-

της φιλόλογου ΘΕΟΔΩΡΑΣ ΓΛΑΡΑΚΗ

μα, απαλλοτρίωσε τα μοναστηριακά κτήματα στη Χαλκιδική. Οι υπηρεσίες της ΕΑΠ, τότε, προχώρησαν στην κατάτμηση της γης που οριζόταν σε κάθε συνοικισμό, σε κλήρους και τη διανομή της στους αγρότες. Η έκταση του κλήρου διέφερε από περιοχή σε περιοχή ανάλογα με την ποιότητα του εδάφους και το είδος καλλιέργειας. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι ενώ στην εύφορη κυλάδα του Έβρου δεν ξεπερνούσε τα 15 στρέμματα, στην Μακεδονία ήταν 40-60 στρέμ., ενώ στη Θεσσαλία έφτανε τα 80 στρ.

Στο Σουφλάρι ο γεωργικός κλήρος ήταν 40 στρέμματα. Έναν κλήρο δικαιούνταν μια διμελής οικογένεια με νεαρά μέλη. Για κάθε δύο επιπλέον μέλη της οικογένειας προστίθονταν ¼ του κλήρου. Ένα ξενιάρι ηλικιωμένων δικαιούνταν μισό κλήρο. Σ' όσους δήλωσαν επαγγελματίες χορηγήθηκαν επαγγελματικά δάνεια και μισός κλήρος, που συμπληρώθηκε όμως αργότερα (1932), όταν με την απαλλοτρίωση του σερβικού Μετοχίου έγινε συμπληρωματική διανομή. Τα κτήματα διανεμόταν με κλήρωση, γεγονός που απέκλειε σχεδόν τις διακρίσεις και τις προστριβές ανάμεσα στους δικαιούχους. Δεν υπήρχε όμως καμιά πρόβλεψη για την εξασφάλιση ίδιας ποιότητας εδάφους σ' όλους τους κλήρους. Μπορούσε όμως ο δικαιούχος να ζητήσει δεύτερη κλήρωση, αν θεωρούσε το κτήμα που του παραχωρήθηκε εντελώς ακατάλληλο. Τέτοιες περιπτώσεις που έδιναν πολύ μικρή παραγωγή υπήρχαν πράγματι, ιδιαίτερα κοντά στη θάλασσα (με μεγάλο ποσοστό αλάτι στη σύσταση του εδάφους) ή άλλες που προτιμότερα χρησιμοποιούνταν μόνο για βοσκή.

Στα πλαίσια όμως του προγράμματος γεωργικών βελτιστοποιήσεων της ΕΑΠ, οι περιοχές αυτές οργάνωσαν με βενζινοάροτρα και έγιναν έτσι κατάλληλες για καλλιέργεια. Στο Σουφλάρι οι ντόπιοι κάτοικοι πήραν κλήρο με τους ίδιους ακριβώς όρους με τους πρόσφυγες. Αλλού όμως οι συνθήκες ενόησαν τους γηγενείς. Μια τέτοια περίπτωση ήταν η γειτονική κοινότητα Πορταριάς, όπου δεν έγινε απαλλοτρίωση, γιατί οι κάτοικοι είχαν εξαγοράσει το τσιφλικί που καλλιεργούσαν ως κολλήγοι και το διένεμαν μεταξύ τους σε κλήρους των 150 στρεμμάτων. Οι διανομές, όμως, αυτές είχαν χαρακτήρα προσωρινό, κι αυτό γιατί δεν υπήρχε κτηματολόγιο κι έτσι ήταν αδύνατος ο ακριβής καθορισμός των ορίων των κλήρων. Η κατάσταση αυτή της μη μονιμότητας ήταν, όπως είναι φυσικό, επιβλαβής για την καλλιέργεια, γιατί εμπόδιζε τη δειροφύτευση ή την πραγματοποίηση εγγειοβελτιωτικών έργων που θα αύξαναν την παραγωγικότητα.

Την ίδια χρονιά (1925) άρχισε στο συνοικισμό των Τριγλιανών και η ανέγερση των σπιτιών της γερμανικής εταιρίας D.H.T.G. Η ΕΑΠ είχε συμβληθεί το καλοκαίρι του '24 με την D.H.T.G. - Σόμμερφελντ για την «θεμελίωση, ανέγερση και κεράμωση» 10 χιλιάδων ξύλινων σκελετών αγροτικών σπιτιών τριών μεγεθών. Το κόστος των σπιτιών αυτών θεωρήθηκε τότε αρκετά υψηλό, αλλά αντισταθμιζόταν από την ταχύτητα παράδοσης της εργασίας (μέσα σε 6-8 μήνες). Όμως εξαιτίας των μεγάλων δυσκολιών για τη μεταφορά του υλικού, ιδιαίτερα στους ορεινούς συνοικισμούς, η ολοκλήρωση της εργασίας επιβραδύνθηκε για δύο χρόνια, με αποτέλεσμα την αύξηση του κόστους παραγωγής.

Στο Σουφλάρι, σπία της D.H.T.G. κατασκευάστηκαν για όσους έμεναν ακόμη στα αντίσκηνα ή στο Μετόχι. Άλλα στήθηκαν από ένα συνεργείο γερμανών τεχνικών κι άλλα από πρόσφυγες τεχνίτες. Το β' σύστημα είχε το πλεονέκτημα ότι δημιουργούσε θέσεις εργασίας στους ίδιους τους πρόσφυγες. Ο ξύλινος σκελετός επενδυόταν με πλινθιά ή συχνότερα με τούβλα που παρασκευάζονταν σε δύο πρόχειρα τουβλοποιεία έξω από το χωριό. Για την οροφή, το πάτωμα, τις πόρτες, τα παράθυρα έπρεπε να φροντίσει ο ίδιος ο πρόσφυγας που έπαιρνε το σπίτι, που επειδή τις περισσότερες φορές δεν διέθετε τα απαραίτητα χρήματα κατέφευγε σε πρόχειρες λύσεις. Το βασικό πρόβλημα όμως είχε λυθεί και στη συνέχεια ο καθένας έκανε διάφορες βελτιώσεις ανάλογα με τις ανάγκες και τις δυνατότητές του.

Ένα μεγάλο πρόβλημα για τα προσφυγικά χωριά ιδιαίτερα στην Μακεδονία, τόσο για τα παλιά τουρκοχώρια όσο και για τους καινούργιους συνοικισμούς ήταν η έλλειψη ή η ακαταλληλότητα του νερού. Για την αντιμετώπιση της κατάστασης η ΕΑΠ φρόντισε για την κατασκευή πηγαδιών σε πολλά χωριά. Εκεί όμως που απαιτούνταν γεωλογικές έρευνες και μετρήσεις σε βάθος, το πρόβλημα παρέμενε άλλο λόγο έλλειψης οικονομικών πόρων. Στο Σουφλάρι μετά την ολοκλήρωση του συνοικισμού, το δικτυωμένο σωληνώσεων επιδιορθώθηκε και επεκτάθηκε με τη δημιουργία μιας μεγάλης δρύσης στο κέντρο του χωριού (χαζινές). Εξαιρέθηκε έτσι το μεγάλο πρόβλημα του νερού εκεί, οι βδέλλες που εί-

χαν ταλαιπωρήσει τον πληθυσμό τα προηγούμενα τρία χρόνια.

Το 1925 αρχίζει να λειτουργεί και το αγροτικό ιατρείο Ν. Μουδανιών, ένα από τα 59 που ίδρυσε η ΕΑΠ στη Μακεδονία, για την εξυπηρέτηση 200.000 κατοίκων. Στην περιοχή συνεχίζει να προσφέρει τις πολύτιμες υπηρεσίες του ο γιατρός Α. Τσίτερ, που μισθοδοτείται για πρώτη φορά από το δημόσιο μόλις τούτη τη χρονιά.

Η ιατρική περίθαλψη, η βελτίωση του νερού, της κατοικίας και γενικά των όρων ζωής, η εντατική καλλιέργεια εκτάσεων μέχρι τότε σε ελώδη κατάσταση και η προσαρμογή των προσφύγων στις νέες κλιματολογικές συνθήκες, συντέλεσαν στη μείωση της νοσηρότητάς τους που αρχίζει να γίνεται αισθητή απ' το 1926. Από τις ασθένειες που είχαν ταλαιπωρήσει τους πρόσφυγες τα προηγούμενα χρόνια, μόνον οι περιπτώσεις φυματίωσης συνέχισαν να αυξάνονται και αυτό γιατί λόγω έλλειψης σανατορίων, οι άρρωστοι νοσηλεύονταν στα σπίτια τους με αποτέλεσμα να μεταδίδουν την ασθένεια στους συγγενείς τους. Αντίθετα η ελονοσία περιορίστηκε σημαντικά. Σύμφωνα με έκθεση (15 Οκτ. 1927) του νομιάτρου Χαλκιδικής, Γ. Παπανικολάου για την κίνηση της ελονοσίας στο νομό, η νόσος σημείωσε ύφεση και κατά τη θερινή περίοδο του '27 δεν παρουσιάστηκε καμιά σοβαρή επιδημία, με μοναδικές εξαιρέσεις τις περιοχές Σάρτης Ξηροποτάμου και Ν. Μαρμαρά (ποσοστό 20,60%). Στην περιοχή Ν. Τρίγλιας, τα ποσοστά κρουσμάτων ελονοσίας είναι από τα πιο χαμηλά και δεν ξεπερνούν το 2%.

IV. ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Το 1927 ήταν η χρονιά κατά την οποία οι συνοικισμοί των Τριγλιανών, των Βελετριωτών και των ντόπιων ενοποιήθηκαν και διοικητικά αποτελέσαν μία κοινότητα με το όνομα Νέα Τρίγλια, που αντικατέστησε την παλιά τουρκοική ονομασία Σουφλάρι. Το νέο όνομα προκρίθηκε εξαιτίας της πλειοψηφίας του τριγλιανού στοιχείου στο συνοικισμό που ενισχυόταν όλα αυτά τα χρόνια και ιδιαίτερα όσο βελτιωνόταν οι συνθήκες ζωής στο χωριό. Βέβαια δεν ήταν λίγοι και εκείνοι που αρχικά εγκαταστάθηκαν σε άλλες περιοχές και παρέμειναν οριστικά εκεί (Καβάλα, χωριά της Κοζάνης και στην Κρήτη).

Πέρα όμως απ' αυτές τις μεμονωμένες περιπτώσεις έγινε και μια ομαδική εγκατάσταση Τριγλιανών στη Ραφήνα Αττικής κι αφορούσε αυτούς κυρίως τους Τριγλιανούς που κατά την καταστροφή έφτασαν με το «Αιγιάο» στον Πειραιά. Γι' αυτούς απαλλοτριώθηκε ένα τμήμα (12.000 στρεμ.) απ' το τσιφλικί του Αλ. Σκουζέ Ραφήνας, που προσφερόταν ιδιαίτερα για τους Τριγλιανούς, γιατί είχε πολλά αμπέλια, ελιές και ήταν παραλιακό. Αρκετοί ήταν μάλιστα εκείνοι οι Τριγλιανοί που στα πρώτα χρόνια μετακινήθηκαν ανάμεσα στους δύο συνοικισμούς (Σουφλάρι και Ραφήνα) στην προσπάθειά τους να διαλέξουν τον καταλληλότερο τόπο και κυρίως να αποφύγουν τον κίνδυνο της ελονοσίας. Δυστυχώς όμως η αρρώστια έπληττε και τις δύο περιοχές με την ίδια ένταση. Στη Ραφήνα μάλιστα υπήρχε ένα έλος πολύ κοντά στους προσφυγικούς καταυλισμούς που αποξηράνθηκε μόλις το 1930.

Κι ο συνοικισμός των Τριγλιανών στη Ραφήνα είχε αρχικά ονομαστεί Τρίγλια (και μάλιστα χωρίς τον προσδιορισμό «Νέα»). Σιγά - σιγά όμως το όνομα αυτό αντικαταστάθηκε απ' το Ραφήνα γιατί το τελευταίο ήταν ήδη γνωστό στην περιοχή καθώς και για την αποφυγή σύγχυσης με τη Ν. Τρίγλια Χαλκιδικής.

Ας σημειωθεί ότι στη Ραφήνα εκδήλωσαν την επιθυμία να εγκατασταθούν κάποιες από τους Τριγλιανούς προύχοντες, το ανώτερο κοινωνικό στρώμα της παλιάς πατρίδας, οι οποίοι καθώς διέθεταν κάποια χρήματα παρέμειναν στα πρώτα και πιο δύσκολα χρόνια της προσφυγιάς στις μεγάλες πόλεις. Στη Ραφήνα όμως σε σύντομο χρονικό διάστημα, ήρθαν σε σύγκρουση με τους συμπατριώτες τους για τον τρόπο διανομής της γης, πιν ακόμη καθοριστεί οτιδήποτε απ' τις υπηρεσίες της ΕΑΠ. Οι περισσότεροι τότε εγκαταστάθηκαν στη Ραφήνα και εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη ή σ' άλλες πόλεις. Ανάμεσά τους ο πρώην δήμαρχος, γιατρός Κ. Κουδύλιος, ο δημογέροντας Κ. Λουτζόγλης, ο φαρμακοποιός Ν. Παπαδόπουλος. Άλλοι πάλι είχαν από την αρχή προτιμήσει την εγκατάσταση σε μεγάλες πόλεις (ενδεικτικά αναφέρονται οι Τσάκωνας επιχειρηματίας στη Θεσσαλονίκη, Κασούρης πρώην δήμαρχος στην Καβάλα, Μπουσούλης Θεσσαλονίκη, Τακάς Καβάλα).

(Συνέχεια στο επόμενο)

«ΠΟΡΕΙΑ ΖΩΗΣ»

Του ΛΑΖΑΡΟΥ ΒΕΛΙΣΣΑΡΗ

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη Καβάλας εξέδωσε και έστειλε στο Σύλλογο των Απανταχού Τριγλιανών το βιβλίο του εκλεκτού συμπατριώτη μας Τριγλιανού πρόσφυγα κ. Βελισσάρη Λάζαρου με τίτλο «ΠΟΡΕΙΑ ΖΩΗΣ».

Ο συγγραφέας με γλαφυρό ύφος και ευαισθησία αναφέρεται στην πολυτάραχη ζωή του και ταυτόχρονα παρουσιάζει γεγονότα των καιρών εκείνων.

Πιστεύουμε ότι δεν πρέπει να λείπει από κανένα τριγλιανό σπίτι γι' αυτό φροντίσαμε να προμηθευτούμε αρκετά έντυπα. Όσοι πατριώτες Τριγλιανοί ενδιαφέρονται να μας το δηλώσουν στα γραφεία του Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών.

Ακολουθεί ένα μικρό απόσπασμα από το αληθινά ωραίο βιβλίο του κ. Βελισσάρη Λάζαρου:

Από την Προύσα φύγαμε στις 4 Νοεμβρίου του 1918, και φθάσαμε το βράδυ στην Τρίγλια. Την άλλη μέρα βοηθήσαμε λίγο στην καθαριότητα του σπιτιού.

Μετά παίρνουμε τα καλάδια, εγώ και ο Κώστας μας, και πάμε να μαζέψουμε ελιές (τοαμπολί) από τα διάφορα ελαιότοια όπου γεμίσαμε δύο καλάδια. Αφού φάγαμε το μεσημέρι, ξαναπήγαμε και μαζί μας ήρθαν και τα άλλα αδέρφια μας και έτσι, ως το βράδυ, μαζέψαμε αρκετές ελιές. Θυμάμαι ότι τις βάσαμε σε μία σκάφη και μετά, από μερικές κάναμε αρκετό λάδι και τις άλλες τις αλατίσαμε.

Ο πατέρας μας άνοιξε το μπακάλικο, συνεταιρικά, με τον Δ. Συρκιόγλου ο οποίος έβαλε και τα χρήματα.

Τη Δευτέρα 8 Νοεμβρίου άνοιξε το σχολείο. Πήγαμε εγώ, ο Κώστας, η Χαρίτεια και η Κατίνα.

Απορώ πως, σε τρεις μέρες, καθάρισαν το σχολείο, βρήκαν δασκάλους κλπ. Στο σχολείο, μας γράψαν στην τάξη που δηλώσαμε. Εγώ δήλωσα τρίτη. Μας παίρνει η κ. Ανθή Ντουμπανά και μας πάει επάνω, στην τετάρτη αί-

θουσα. Μας γράφει στον κατάλογο. Βιβλία είχαμε από την Προύσα. Και αρχίσαμε τα μαθήματα.

Δάσκαλοι τότε ήταν: ο Γ. Νικόπουλος, η Ανθή Ντουμπανά, ο Ε. Αντωνιάδης, ο Δημ. Μαστραλέξης, η Ευάν. Καβουνίδου, η Σμαρά Τσέμκου, η Φωτεινή Μπουγλήτση, η Σοφ. Σπίρτου. Παιδονόμος ήταν ο Ιουστίνος Χάσιος. Την πρώτη μέρα παρευρέθη και ο έφορος Δημήτριος Τακάς. Ο διευθυντής Σ. Σωτηριάδης ήρθε μετά τις γιορτές.

Συμμαθητές, στην τρίτη τάξη, είχα τους παρακάτω:

Χαρ. Ψάλτου, Χαρ. Τσίτερ, Αν. Καπάκη, Σοφ. Καλάκη, Χρυσ. Καλαϊτζή, Μ. Γιαρένη, Μαρ. Καραγιάννη, Μ. Μυτηλινού, Μαγδ. Κελεπούρη, Ολ. και Φωφ. Μουντανιώτη, Ασπ. Πιινιώτη.

Τα δε αγόρια ήταν οι εξής:

Μ. Καπάκης, Π. Καλεμκερής, Αθ. Στυλιανού, Π. Μαστραντάνης, Θεοδ. Ευθ. Α. και Θιοδ. Θεολ. Τσαρσαβατοΐδες, Αρ. Ασθενίδης, εγώ, Ηρ. Μπαμποροκτίσης, Γ. Κούτρης, Ιωαν. και Μαν. Καρατζίδες.

Τον άλλο χρόνο ήρθαν η Μαρ. και ο Γεώργ. Καλεμκερή.

Τα Χριστούγεννα λέγαμε τα κάλαντα στα καρενεία. Πήγαμε μία φορά στην Κυψέλη, γεμάτη κόσμο. Εκεί μας ζήτησαν να τραγουδήσουμε το νέο τραγούδι που είχαμε μάθει στο σχολείο. Πάμε να κάνουμε αρχή, δεν τα καταφέρνουμε. Ένας του καρενείου μας κάνει την αρχή: «Τώρα που η γαλανή σημαία (μας

μες στην Κωνσταντινούπολη (κυματίζει...)

τραγουδάμε και εμείς και τα πήγαμε μια χαρά!

Στο μαγαζί του πατέρα μου υπήρχε και ένα μαγαλάκι σιδερώματος φρεσιών που είχε ύψος τραπέζιου, οκτώ καλούπια μπρούτζινα, με τα εθιμικά τους και με διαφορετικά μεγέθη και, όπου ταίριαζε το μέγεθος του κεφαλιού, βά-

(Συνέχεια στην 4η σελίδα)

ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ, ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
ΤΑ «ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ»

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ ΡΑΦΗΝΑΣ
ΤΗΛ. 0294/24.895

Αφοι ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

◇ ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

—Ο κ. Χρήστος Αγραφιώτης και η γυναίκα του Ασημίνα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Κωνσταντίνο. Ανάδοχος η κ. Αργυρώ Συροπλή.

—Ο κ. Κων/νος Κατσαβός και η γυναίκα του Ιορδάνα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Μαρίνο. Ανάδοχος ο κ. Μιχαήλ Δουκάογλου.

—Ο κ. Βασίλειος Κασσαβός και η γυναίκα του Χρυσούλα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ελένη. Ανάδοχος η κ. Αγγελική Κυριακέλη.

—Ο κ. Βασίλειος Καπάνδρας και η γυναίκα του Συμέλα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Θωμά. Ανάδοχος η κ. Βασιλική Αλεξ. Οικονομίδου.

◇ ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

—Ο κ. Ιωάννης Δημάς και

η γυναίκα του Γεωργία βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ουρανία - Γεωργία. Ανάδοχος ο κ. Κωνσταντίνος Αραγός.

—Ο κ. Αντώνιος Τόγιας και η γυναίκα του Γεωργία βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Μαρία - Ιωάννα. Ανάδοχος η κ. Χρυσούλα Μ. Τόλια.

—Ο κ. Βασίλειος Γαβριλάτος και η γυναίκα του Φωτεινή το γένος Μαλάκη βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Αικατερίνη. Ανάδοχος η κ. Ματίνα Τορβά.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

◇ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

—Ο κ. Κώστας Λασκαρίδης αρραβωνιάστηκε με την Στέλλα Τσαφέρου.

—Ο κ. Θεόδωρος Αγεριάδης αρραβωνιάστηκε με την Ελένη Πούλη.

—Ο κ. Στέλιος Σταθόρης αρραβωνιάστηκε με την Ευτυχία Βουλγαράκη.

ΓΑΜΟΙ

◇ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

—Ο κ. Απόστολος Κοκκαλάς παντρεύτηκε τη Φωτεινή Πιστικίδη. Κομπάρος ήταν ο κ. Νικόλαος Καλοπαναγιώτης.

ΘΑΝΑΤΟΙ

◇ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

—Η Ευδοξία Κυριακού, ετών 81.

—Ο Γεώργιος Ραχμανίδης, ετών 88.

—Ο Αντώνιος Κόκκινος, ετών 88.

—Η Αναστασία Μούμουλου, ετών 77.

—Η Σουλτάνα Δάνου, ετών 89.

◇ ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

—Ο Γεώργιος Στρούβελης
—Η Ειρήνη Μπαχτή
—Ο Δημήτριος Κούκης
—Ο Εμμανουήλ Τσαλαπατάνης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΕΝΙΣΧΥΤΕΣ

Κατερίνα Τσαούση
Θεοφάνης Καραύτης
Λουίτζι - Ρούλα Φραβέζι
Ζωή Σαρανταρίδου
Κατίνα Σαρρή
Αθηνά Κασομάτη
Βασίλειος Αράπογλου
Μαρία Σωτηριάδου - Καβουνίδου
Βούλη Προύσαλη
Μαρία Σέτα
Αθανάσιος Πιστικίδης
Σταύρος Γιαρμαντζής
Μαρία Λιάπη
Φωφό Πιστικίδη
Εμμανουήλ Μεγαλοκονόμου
Καλ. Ν. Κωνσταντινίδου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών Θεσσαλονίκης, μετά των Συμβουλίων των Παραρτημάτων της Νέας Τρίγλιας και της Ραφήνας, του προέδρου της κοινότητας Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας, του Συμβουλίου του Πολιτιστικού Συλλόγου Νέας Τρίγλιας, ευχαριστούν θερμότατα τους παρακάτω συμπατριώτες και συμπατριώτισσες και τους φίλους τους για τη χρηματική προσφορά προς το Σύλλογο των Απανταχού Τριγλιανών - στα «Τριγλιανά Νέα» - στο κοινοτικό ιατρείο και την φιλαρμονική μουσική Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας, ως και στον Πολιτιστικό Σύλλογο Νέας Τρίγλιας.

—Τον κ. Αθανάσιο Πιστικίδη από τη Ραφήνα Αττικής για χρηματική προσφορά 5.000 δρχ. στο Σύλλογο Τριγλιανών για την αγορά γραφείου του Συλλόγου.

—Την κ. Ρούλα Φραβέζη από την Ελβετία για χρηματική προσφορά 1.000 δρχ. στο Σύλλογο Τριγλιανών και στα «Τριγλιανά Νέα».

—Την κ. Κατίνα Σαρρή από τη Θεσ/νίκη για χρηματική προσφορά 5.000 δρχ. στο Σύλλογο Τριγλιανών και στα «Τριγλιανά Νέα».

—Τον κ. Βασίλειο Αράπογλου από τα Μουδανιά Χαλκιδικής για χρηματική προσφορά 5.000 δρχ. στο Σύλλογο Τριγλιανών και στα «Τριγλιανά Νέα».

—Την κ. Μαρία Σωτηριάδου - Καβουνίδου από την Θεσσαλονίκη για χρηματική προσφορά 3.000 δρχ. στο Σύλλογο Τριγλιανών και στα «Τριγλιανά Νέα».

—Την κ. Βούλη Προύσαλη από τη Θεσσαλονίκη για χρηματική προσφορά 5.000 δρχ. στο Σύλλογο Τριγλιανών και στα «Τριγλιανά Νέα».

—Τον κ. Σταύρο Γιαρμαντζή από την Καβάλα για χρηματική προσφορά 2.000 δρχ. στο Σύλλογο Τριγλιανών και στα «Τριγλιανά Νέα».

—Τον κ. Χρήστο Κεργιάνογλου για τη δωρεά ενός μουσαμά για το δάπεδο του γραφείου του Παραρτήματος Νέας Τρίγλιας.

—Τον πρόεδρο κ. Κακούλη Δημήτριο και το κοινοτικό συμβούλιο Νέας Τρίγλιας για την παραχώρηση ενός οικοπέδου για το χτίσιμο του Λαογραφικού Μουσείου Νέας Τρίγλιας.

—Το διοικητικό συμβούλιο του Παραρτήματος του Συλλόγου Νέας Τρίγλιας ευχαριστεί τον υπουργό Μακεδονίας - Θράκης κ. Παπαθεμελή Στέλιο για την οικονομική ενίσχυση για το Λαογραφικό

Μουσείο Νέας Τρίγλιας.

—Την οικογένεια Εμ. Μεγαλοκονόμου από Αθήνα για χρηματική προσφορά 5.000 δρχ. για το κοινοτικό ιατρείο εις μνήμη του αγαπητού Αγγέλου Μανάρη αντί στεφάνου.

—Την κ. Καλλιόπη Ν. Κωνσταντινίδου από Αθήνα για χρηματική προσφορά 5.000 δρχ. για το κοινοτικό ιατρείο εις μνήμη του Αγγέλου Μανάρη αντί στεφάνου.

Ο Σύλλογος Τριγλιανών Παραρτήματος Ραφήνας ευχαριστεί όλους όσους προσήλθαν μέλη και μη μέλη για την αιμοδοσία που έγινε στις 23.4.89. Η αιμοδοσία αυτή έχει σκοπό τη συνέχιση της Τράπεζας Αίματος του Συλλόγου και το αίμα θα διατίθεται για τις ανάγκες των κατοίκων της Ραφήνας. Για το λόγο αυτό παρακαλούμε όποτε και όταν θα ξανακάνει ο Σύλλογος αιμοληψία, η προσφορά να είναι μεγαλύτερη από ό,τι ήταν κι' αυτή τη φορά.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο Σύλλογος Τριγλιανών Παραρτήματος Ραφήνας, κατόπιν απόφασης του Δ.Σ., ανακινώνει ότι η τιμή εγγραφής των νέων μελών είναι 500 δρχ. και η ετήσια συνδρομή είναι 1.000 δρχ.

Υπενθυμίζεται, ότι τα γραφεία του Συλλόγου είναι ανοικτά κάθε Πέμπτη από τις 7 το απόγευμα και μετά.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΕΙΣΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ο Σύλλογος δέχεται χρηματική προσφορά για την αγορά του Γραφείου του Κοινοτικού 21. Οι λόγοι που μας οδήγησαν στην απόφαση αυτή, είναι η μεγάλη αύξηση του ενοικίου, καθώς και η ανάγκη απόκτησης μόνιμου στέγης.

ΑΡΔΕΥΣΕΙΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

■ ΑΡΔΕΤΤΙΚΑ ΣΤΕΤΗΜΑΤΑ
■ ΜΕΛΕΤΕΣ ΓΙΑ ΔΕΝΤΡΑ - ΝΤΟΜΑΤΕΣ
■ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑ - ΑΜΠΕΛΙΑ - ΑΓΩΓΟΤΕΣ

Ν. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
Νέα Μουδανιά Χαλκιδικής
Τηλέφωνα: 0373/ 22.439, 51.580 & 51.293

ΕΠΙΠΛΑ - ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ

Αδελφοί Χ. Κωνσταντίνου
ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ — ΤΗΛ. 0373/51.619

● ΟΙΚΙΑΚΕΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ
● ΕΓΧΡΩΜΕΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ - ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΚΚΑΛΑ Ο.Ε.

Υψηλάντου 47 (Νέα Ελβετία) - Τηλ. 316.311
Θεσσαλονίκη

ΟΠΤΙΚΑ ΣΑΡΡΗ

Β. Ηρακλείου 28α — Τηλ. 262.711
ΣΤΟΑ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ (έναντι «Μοδιάνος»)

ΨΗΣΤΑΡΙΑ — ΤΑΒΕΡΝΑ ΣΑΛΙΑΡΗΣ

Σερβίρεται κυδώνι ψητό
Σпеσιαλιτέ μας κομπόστα με παγωτό
ΤΗΛ. 0373)51.277 — ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Συμπατριώτες Τριγλιανοί,

Αποστέλλετε τη συνδρομή σας προς ενίσχυση του Συλλόγου μας, αυτοπροσώπως ή ταχυδρομικώς, στο Γραφείο του Συλλόγου Κοινοτήτων 21 (α' όροφος αριθ. γραφείου 6, τηλ. 236.206, Τ.Τ. 546 24) καθημερινώς εκτός Σαββάτου, Κυριακής και εορτών από 10—12 π.μ.

Συμπατριώτες του εξωτερικού

Ο Σύλλογος Τριγλιανών αποφάσισε να προχωρήσει στην διοργάνωση **Παντριγλιανού Παγκόσμιου Συνεδρίου το Φθινόπωρο του 1990 στη Θεσσαλονίκη ή την Νέα Τρίγλια.**

Περιμένουμε γράμματά σας με υποδείξεις, γνώμες, σκέψεις. Γράψτε μας τι πιστεύετε ότι πρέπει να γίνει κι αν θα μπορούσατε να συμμετέχετε κι εσείς. Οποιαδήποτε παρατήρηση θα μας είναι χρήσιμη και θα συμβάλλει στην επιτυχία του συνεδρίου.

Σούπερ Μάρκετ «Ραφήνα»

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Β. ΠΑΛΠΑΤΖΗ
Ραφήνα Αττικής — Τηλ. 0294) 26.177

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ σας περιμένει και σας προσφέρει τα πάντα που χρειάζεστε για το σπίτι σας
ΟΙ ΦΘΗΝΕΣ ΤΙΜΕΣ ΜΑΣ
και η αφθονία των προϊόντων μας είμαστε βέβαιοι ότι θα σας πείσουν να γίνετε πελάτες μας
ΣΚΟΠΟΣ ΜΑΣ Η ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΣΑΣ

ΕΠΙΠΛΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗ

● Σαλόνια
● Έχρωμες τηλεοράσεις
● Μοτοποδήλατα
● Στερεοφωνικά συγκροτήματα

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡ. ΠΗΓΗΤΣΑΚΗΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Νέα Τρίγλια: 0373 / 51.260 & 51.660
Νέα Πλάγια: 0373 / 31.209 & 31.210

Γραφείο Γενικού Τουρισμού «ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΤΟΥΡΣ»

Τουρισμός — Διαβατήρια — Πούλιαν — Εισιτήρια
ΕΚΔΡΟΜΕΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ

ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ
ΤΗΛ. (0373) 21.062 & 21.679

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΒΟΥΛΚΑΝΙΖΑΤΕΡ

● ΣΥΓΚΟΛΛΗΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΤΡΟΧΟΦΟΡΩΝ
● ΕΜΠΟΡΙΑ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΜΠΑΣ

Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής
ΤΗΛ. (0373) 51.234

Ελαστικά — Βουλκανιζατέρ

● Ηλεκτρονική ζυγοστάθμιση

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΠΑΝΤΑΖΗΣ

ΙΑΣΟΝΙΔΟΥ 16 — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τηλέφωνα:
Καταστήματος 211.720 — Οικίας 212.010

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ
ΤΗΛ. 0373 - 51.451 — ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

Π. ΚΑΡΡΑΣ — Γ. ΓΚΟΥΝΕΛΑΣ

ΝΕΟΚΛΑΣΣΙΚΑ ΕΠΙΠΛΑ

ΜΑΡΑΣΛΗ 57 & ΝΕΜΕΑΣ — ΤΗΛ. 308.764
ΧΑΡΙΛΑΟΥ — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΣΒΕΣΤΟΠΟΙΪΑ

«Ο ΚΡΙΝΟΣ»

ΕΜΜΑΝ. ΜΑΣΤΡΑΛΕΞΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ — ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΑ

ΤΗΛ. 0373)31.595 — 51.373

Εκδηλώσεις της Χορωδίας Ραφήνας

Όπως κάθε χρονιά, έτσι και φέτος η «Χορωδία Ραφήνας» πραγματοποίησε τις χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις της που ήταν οι εξής:

1) Στις 19.12.88 τραγούδησε χριστουγεννιάτικους ύμνους στην αίθουσα πολλαπλής χρήσης του 1ου δημοτικού σχολείου Ραφήνας.

2) Στις 25.12.88 ανήμερα των Χριστουγέννων στην εκκλησία της Ραφήνας «Παντοβασίλισσα».

Οι ύμνοι που τραγουδήθηκαν ήταν οι εξής:

1) Ω έλατο (δίφωνο), 2) Μαρία κόρη του θεού μας (δίφωνο), 3) Αστέρι στη ζωή

μου (τρίφωνο), 4) Άγγελοι ψάλλον (τρίφωνο), 5) Η φωνή του Χριστού (μια φωνή), 6) Ω συ άγιε (δίφωνο), 7) Το άνθος που γεννιέται (δίφωνο), 8) Δόξα στον Άγιο μας Χριστό (δίφωνο)

ΑΡΙΣΤ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Διευθυντής του σχολείου

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα) διδασκαλία και με το όλο παιδευτικό έργο του σχολείου δίνονται στους μαθητές. Με μια λέξη, ο δάσκαλος εργάζεται σε μια άγνωστη γη, σε μια ό-πιοι λέμε TERRA INCOGNITA. Ίσως κάποτε κατορθώσει να γνωρίσει τους μαθητές του, την κατάσταση των αισθήσεων, την ένταση την συναισθημάτων και το βαθμό των ανώτερων ψυχικών λειτουργιών του, θα είναι όμως τότε πολύ αργά, γιατί οι μαθητές του θα βρίσκονται στις παραμονές της αποφοίτησής τους από το σχολείο. Και όμως αυτό το τόσο σοβαρό - και για το μέλλον των παιδιών και για την απόδοση του σχολικού έργου ζήτημα - θα μπορούσε να αντιμετωπισθεί κατά τον ευκολότερο και ωφελιμότερο τρόπο, με μια έγκαιρη και ειλικρινή επαφή του δασκάλου με τους γονείς των μαθητών του.

Είναι πολύ ασφαλή η γνώμη των γονέων εκείνων, που πιστεύουν ότι, από την ημέρα που το παιδί τους εγγραφεί στο σχολείο, εξαφανίζεται αυτόματα κάθε υποχρέωσή τους, όσον αφορά στην

πραγματική (με γνώσεις) και στην ηθική μόρφωσή τους. Εγκαταλείπουν - αυθαίρετα αβασάνιστα, σφαλερά και με λαφριά συνείδηση - το έργο της αγωγής των παιδιών τους με μεγαλύτερη ευκολία και εμπιστοσύνη από εκείνη με την οποία αναθέτουν σε εμπειροπρόσηνη εργολάβο την επιδιόρθωση της στέγης του σπιτιού τους. Είναι μεγάλη και επικίνδυνη πλάνη αυτή των γονέων και πρέπει οι τελευταίοι να απαλλαγούν από αυτήν αμέσως σήμερα. Οι γονείς έχουν υποχρέωση να παρακολουθούν το παιδί τους στο σχολικό τους βίο και πρέπει να τους γίνει συνείδηση ότι το σχολείο ούτε μπορεί, ούτε πρέπει να υποκαταστήσει την οικογένεια. Οι δάσκαλοι όχι μόνο δεν μειώνουν τις υποχρεώσεις και την ευθύνη των γονιών απέναντι στα παιδιά τους, αλλά, αντίθετα, τους τη θυμίζουν, τους την τονίζουν όσο μπορούν πιο έντονα και με κάθε τρόπο, με διαλέξεις και με κατιδιαν συνεντεύξεις τους παραθαρύνουν να αυξάνουν το ενδιαφέρον τους για τα παιδιά τους, από την μια μέρα στην

άλλη.

Όμως οι γονείς οφείλουν να έχουν πάντοτε υπόψη τους ένα σημαντικό γεγονός. Αν με αγαθή πρόθεση αποδέχονται τη συνεργασία σχολείου και οικογένειας και την ενστερνίζονται ως ανταποκρινόμενη στην επιθυμία τους για το καλό και για την προκοπή των παιδιών τους, δεν πρέπει να διστάζουν να αναγνωρίζουν στο σχολείο το δικαίωμα - που είναι ταυτόχρονα και υποχρέωσή του - να διατηρεί την ελευθερία του, σε ό,τι αφορά στις διδακτικές και στις παιδαγωγικές του ενέργειες, δηλαδή στα μέσα της εργασίας του και τις μεθόδους που χρησιμοποιεί. Το σχολείο φέρνει τους γονείς κοντά του με αγάπη, με εμπιστοσύνη, με πολλές ελπίδες. Ζητεί τη συνεργασία μαζί τους, γιατί τη θεωρεί πολύ χρήσιμη. Όμως πέρα από αυτό δεν είναι δυνατό ούτε σε ξένες προς το έργο του και προς την επισημονική του δεοντολογία θελήσει να υποταχθεί, ούτε και να απεμπολήσει την αυτοτέλειά του.

Ένας σύγχρονος μεγάλος Έλληνας παιδαγωγός, που ασχολήθηκε πολύ με τις σχέσεις και με την καλή συνεργασία σχολείου και οικογένειας, παρομοιάζει, με πολλή επιτυχία τις σχέσεις μεταξύ των δύο αυτών παραγόντων της αγωγής του σχολείου και της οικογένειας, παρομοιάζει αυτές με τις σχέσεις δύο συζύγων, που έχοντας κάνει έναν ατυχή γάμο, ο καθένας τους προσπαθεί να επιρρίψει τις ευθύνες της αποτυχίας του γάμου τους στον άλλον. Όταν η οικογένεια ελλείπει στην πρόοδο του παιδιού της - μόρφωση αγωγή - αποδίδει την ευθύνη στο σχολείο, ενώ το τελευταίο, με τη σειρά του, επιρρίπτει το φταίξιμο για την ματαίωση των προσπαθειών του για τη μόρφωση και τη διαπαιδαγώγηση του τροφίμου του, στο σπίτι. (Θα συνεχίσουμε)

Το Παράρτημα του Συλλόγου Τριγλιανών Ραφήνας λειτουργεί στα γραφεία του Συλλόγου που βρίσκονται κάτω από την εκκλησία Παντοβασίλισσα κάθε 15 ημέρες, ημέρα Πέμπτη και από ώρα 7-10 μ.μ. Τηλ. 0294) 24.347.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Εν όψει εκλογών για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών Θεσσαλονίκης, παρακαλούνται οι επιθυμούντες εκ των μελών του Συλλόγου να θέσουν υποψηφιότητα για το Διοικητικό Συμβούλιο και για την εξελεγκτική επιτροπή να καταθέσουν έγγραφο δήλωση στα γραφεία του Συλλόγου Κομνηνών 21 Θεσσαλονίκη Τ.Τ. 546 24 κατά τις ώρες 10-12 και τις ημέρες Δευτέρα - Τρίτη - Τετάρτη - Πέμπτη - Παρασκευή, στην οποία να αναγράφεται το ονοματεπώνυμον ως και το όνομα πατρός των μέχρι τις 20ής Μαΐου 1989 το αργότερον.

ΟΥΡΟΛΙΘΙΑΣΗ

Δρ Κ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Χειρουργός Ουρολόγος - Διευθυντής ΕΣΥ

Η λιθίαση του ουροποιητικού συστήματος είναι η πιο κοινή πάθηση των ουροφόρων οδών με σημαντικές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Είναι συχνότερη στους άνδρες από τις γυναίκες και σε αναλογία 3:1 ενώ στα παιδιά είναι σπανιότερη.

Υπάρχουν πάρα πολλοί παράγοντες γνωστοί και άγνωστοι που ευθύνονται για την γένεση της ουρολιθίαςης. Οι παράγοντες αυτοί διακρίνονται σε ενδογενείς που σχετίζονται με διάφορες μεταβολικές διαταραχές του οργανισμού καθώς και με ανατομικές ανωμαλίες του ουροποιητικού συστήματος. Στους ενδογενείς παράγοντες περιλαμβάνεται η κληρονομική προδιάθεση και είναι γνωστό ότι οικογένειες και φυλές διάφορες εμφανίζουν την πάθηση με μεγαλύτερη συχνότητα.

Η συνηθέστερη ηλικία εμφάνισης της λιθίαςης είναι μεταξύ του 30ού και 60ού έτους.

Εκτός από τους ανωτέρω ενδογενείς παράγοντες έχουμε και τους εξωγενείς, οι οποίοι θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν και ως παράγοντες του περιβάλλοντος. Αυτοί περιλαμβάνουν το κλίμα, το πόσιμο νερό, την διαίτα, την εργασία και τις διάφορες συνήθειες των ατόμων.

Υποστηρίχθηκε ότι τις εποχές με υψηλότερες θερμοκρασίες ή σε χώρες με θερμότερα κλίματα ή ακόμη άτομα που εργάζονται σε θερμό περιβάλλον όπως μάγειροι, θερμομαστές κλπ., παρουσιάζουν σε μεγαλύτερη συχνότητα ουρολιθίαση. Επίσης έχει παρατηρηθεί ότι το είδος της εργασίας παίζει σημαντικό ρόλο, έτσι η καθιστική εργασία αυξάνει την πιθανότητα λιθογένεσης ενώ η υπερκινητική εργασία την ελαττώνει.

Βέβαια επίσης είναι ότι οι διατροφικές συνήθειες όπως η μονομερής διατροφή και γενικά η κακή θρέψη σε υπανάπτυκτες χώρες βοηθούν στην αύξηση της συχνότητας της νόσου.

Η αυξημένη πρόσληψη νερού και η ως εκ τούτου αυξημένη ποσότητα ούρων είναι αναμφισβήτητο ότι ελαττώνουν την συχνότητα εμφάνισης της ουρολιθίαςης στα άτομα που έχουν προδιάθεση για την νόσο. Ενώ είναι γενικά παραδεκτό ότι η ποσότητα του νερού έχει άμεση σχέση με την ουρολιθίαση δεν είναι ξεκαθαρισμένος ο ρόλος της ποιότητας του νερού.

Πέραν των ανωτέρω γνωστών παραγόντων ο σχηματισμός των λίθων δεν είναι μία απλή και ευθεία διεργασία που συμβαίνει στον οργανισμό μας, αλλά είναι αποτέλεσμα πολλαπλών και περιπλεγμένων εσωτερικών ενεργειών.

Όλα τα αποβαλλόμενα σωματίδια προϊόντα των ούρων αποτελούνται από δύο μορφολογικά στοιχεία, από την λεγόμενη μητρική ουσία που έχει ζελατινώδη μορφή και από τα διάφορα άλατα. Τα δύο αυτά στοιχεία βοηθούμενα από διάφορους παράγοντες, ό-

πως λοιμώξεις του ουροποιητικού, ανωμαλίες με κακή παροχέτευση των ούρων, ή μακροχρόνια κατάκλιση (κατάγματα) καθώς και διάφοροι ευνοϊκοί παράγοντες (π.χ. αφυδάτωση), βοηθούν στην δημιουργία της λιθίαςης.

Η διάγνωση της ουρολιθίαςης είναι σχετικά εύκολη και στηρίζεται στην κλινική εξέταση, καθώς και στον ακτινολογικό και στον εργαστηριακό έλεγχο του ασθενούς.

Κύριο μέλημα του θεράποντος γιατρού είναι ο προσδιορισμός της αιτιολογίας της λιθίαςης που θα παίξει σημαντικό ρόλο στον τρόπο αντιμετώπισης και αποφυγής της υποτροπής της λιθίαςης. Επίσης βασικό είναι ο προσδιορισμός της χημικής σύστασης του αφαιρεθέντος λίθου.

Από απόψεως θεραπείας είναι πολύ μικρό ποσοστό λιθίαςης είναι δυνατόν να διαλυθεί δια φαρμάκων. Ένα άλλο μικρό ποσοστό, λόγω μικρού μεγέθους, είναι δυνατόν να αποβληθεί αυτομάτως δια των φυσικών οδών.

Μέχρι προς 10ετίας η αποκλειστική θεραπεία της ουρολιθίαςης ήταν ποικίλες χειρουργικές επεμβάσεις. Την τελευταία 10ετία στην αναίμακτη θεραπευτική αντιμετώπιση της ουρολιθίαςης προσε-

τέθη και η εξωσωματική λιθοθρυψία που επιτυγχάνεται με την βοήθεια κυμάτων κρούσεως. Άρχισε να κατακτά γρήγορα έδαφος ώστε σήμερα και στην χώρα μας να λειτουργούν 6-7 μονάδες.

Η μονάδα εξωσωματικής λιθοθρυψίας έχει την ικανότητα να αντιμετωπίζει το 85% περίπου των περιστατικών της λιθίαςης. Το υπόλοιπο 15% λόγω ειδικών συνθηκών, καθώς και ένα ποσοστό που υπέστη ανεπιτυχώς εξωσωματική λιθοθρυψία αντιμετωπίζεται πάλι χειρουργικά.

Βέβαια τα μηχανήματα εξωσωματικής λιθοθρυψίας παρ' όλο που βελτιώνονται ραγδαία, δεν πρέπει να θεωρούνται πανάκεια στην αντιμετώπιση της λιθίαςης, διότι όχι μόνον δεν λύνουν πάντοτε το πρόβλημα, αλλά δημιουργούν ωρισμένες φορές τα ίδια αρκετά προβλήματα.

Στο άμεσο μέλλον η θεραπευτική αντιμετώπιση της λιθίαςης είναι οι δια των φυσικών οδών χρησιμοποίηση των ακτίνων λέιζερ.

Σε άτομα που έχουν προδιάθεση σχηματισμού λίθων εκείνο που συστήνουμε ανεπιφύλακτα είναι η κατανάλωση αφθόνων υγρών και η αυξημένη κινητικότητα.

«ΠΟΡΕΙΑ ΖΩΗΣ»

(Συνέχεια από την 2η σελίδα) ζαμε το φέσι και το σιδερώναμε.

Εγώ, μία φορά, πρότεινα στον πατέρα μου να το εκμεταλλευτούμε γιατί, παλαιά, σπιτιο γιορτές, το θγάζανε έξω τα τσιράκια του μαγαζιού μας και μαζεύαν αρκετά γρόσια.

Ο πατέρας μου όμως απάντησε: «Δε βλέπεις που δε φορούν τώρα φρέσια;»

Όλες τις γιορτές και τα Σάββατα, τα απογεύματα πηγαίναμε και καθαρίζαμε πίτσια. Αφού οι Ματζιρηδες, που ήταν Μακεδόνες, δεν είχαν ιδέα από ελαιόδενδρα και τα άφηναν ακάλαυτα.

Όταν ήμασταν στην Προύσα, όλα τα παιδιά είχαμε ένα καμήλο: να είμαστε θαλασσοί και να μη ξέροουμε πλέξιμο. Στην Τρίγλια, όταν έκανε καλό καιρό, κατεβαίναμε στη θάλασσα και κάναμε όνειρα. Κατά το Φλεβάρη έκανε μερικές καλές μέρες και

πολλά παιδιά κάναμε μπάνιο, αλλά καναδυό έπαθαν πνευμονία. Εμένα με βρήκε πάλι εκείνη η δυσεντερία που είχα πάθει στην Προύσα. Μ' έτρωγε όμως ο καμήλος να είμαι κοντά στη θάλασσα και να μη μπορώ να κολυμπήσω. Επειδή γρίνιαζα, η μάνα μου μου έλεγε να κάνω υπομονή μέχρι του Γονατισμού.

Μόλις ήρθε η μέρα εκείνη, εμένα φυσικά δε μου είχε πιάνει ύπνος, σηκώθηκα πρωί - πρωί, φώναξα και καναδυό φίλους και τρέξαμε στη θάλασσα. Τόση ήταν η λαχτάρα μου! Βγάζω τα ρούχα μου και πηδώ από τη Μύτη προς τα έξω διότι το μέρος ήταν βαθύ. Με το θάρρος που είχα, αμέσως έπλεξα. Η χαρά μου δεν περιγράφεται! Αμέσως βγαίνω έξω, ντύνομαι και πηγαίνω προς την εκκλησία για να βρω παιδιά να τα δείξω πως κολυμπάω. Από την ημέρα αυτή έγινα άφθαστος στο κολύμπι.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στα γραφεία του Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών υπάρχουν προς διάθεση των συμπατριωτών μας και φίλων του Συλλόγου βιβλία με πλούσιο λαογραφικό περιεχόμενο εκδοθέντα από εκλεκτούς συμπατριώτες μας:

1. Αποστόλου Τσίτερ: Τρίγλια του Κουανού Κόλπου Προποντίδος.
2. Θανάση Πιστικίδη: 1) Τρίγλια Βιθυνίας, 2) Ριζώματα - Βιώματα - Παθήματα, 3) Εσού δεν πείνασες, 4) Πες μας παππού.
3. Αναστάση Τακά: Ο Μονόλογος.
4. Σοφία Γιαρένη: 1) Αναμνήσεις από την Τρίγλια και την Ελλάδα, 2) Η ιστορία μου.
5. Λαζάρου Βελισσάρη: Πορεία ζωής.

ΝΕΟΙ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΙ, ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΑ «ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ»